

neren kan benytte dem, som man maatte ønske det.

Finanzministeren (Estrup): Efter de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) har jeg Grund til at antage, at denne Sag vil blive fremmet af det ærede Thing, samt at der vil blive nedsat et Udvalg til dens Behandling, og jeg nærer da det Haab, at dette Udvalg, da selve Emnet er saa let overskueligt, vil tilendebringe sit Arbejde hurtigt, saaledes at vi ville kunne gjøre dette lille Skridt fremad og bl. A. have dette som Udbytte af Samlingen. Naar det ærede Medlem føiede til, at han vilde anbefale dette Udvalg tillige at undersøge Spørgsmaalet om Anlægget af en Frihavn her ved Kjøbenhavn skal jeg hertil bemærke, at det forekommer mig, at disse to Spørgsmaal dog ikke staa i en saadan Forbindelse med hinanden, at det ene ikke kan fremmes uden det andet, og jeg haaber, at det heller ikke var det ærede Medlems Mening. Jeg skjønner ikke rettere, end at en Udvidelse af Frilageret ved Kjøbenhavns Toldbod vil være en nyttig Foranstaltning, — ja, man kunde vel bruge det stærkere Udtryk, en nødvendig Foranstaltning, selv om der meget snart kommer en Frihavn til Stede. Det er jo ikke ganske den samme Virksomhed, som disse to, Frilager paa den ene Side og Frihavn paa den anden Side, have, om det end ikke vil kunne nægtes, at Frihavnen vilde optage Noget af den Virksomhed, som ellers vilde være henlagt til et Frilager. Hvad Frihavns-spørgsmaalet iøvrigt angaar, skal jeg, uden at foregribe Noget af, hvad der ligger under en anden Ministers Ressort, dog her udtale, at dette Spørgsmaal er under ivrig Bearbejdelse, saaledes at man endog vil kunne have Forventning om, at et Forslag i saa Henseende vil kunne komme til at foreligge allerede i denne Samling. Det ærede Medlems Behov for, at der fra Finanzministerens Side ikke forelaa vigtigere og mere indgribende Forslag, sigtende til at afhjælpe det økonomiske Tryk, der for Tiden hviler paa Landet, tror jeg ikke er ganske retfærdig. For det Første veed det ærede Medlem jo ikke, hvad der kan komme endnu — vi ere jo ganske i Begyndelsen af Samlingen, maa det ærede Medlem erindre — men dernæst forekommer det mig, at det, som en Regjering forelægger for Repræsentationen, maa staa i noget Forhold til, hvad en Regjering kan vente, at Repræsentationen for det Første vil behandle og for det Andet behandle saaledes, at der kan komme Realiteter ud deraf.

Naar det ærede Medlem nævnte, om jeg ikke hørte feil, blandt de Forslag, som der saanes, ogsaa Forslag til en Revision af Toldloven, saa tror jeg dog, at et saadant Revisionsforslag, bragt frem fra Regjeringens Side nu, vistnok nærmest hører ind under Kategorien: Forslag, som man paa Forhaand maatte vide ikke, hvis ellers dette Thing vil indtage den samme Stilling lige over for Spørgsmaalet, som det hidtil har indtaget, med Nytte kunde bringes frem af Regjeringen. Skulde jeg tage feil deri, saa at der virkelig med Nytte nu kunde forhandles derom, skulde jeg være meget villig til en saadan Forhandling, vel at mærke, saa snart vi have faaet afgjort Spørgsmaalet om den Sag, der staar paa Dagsordenen i Dag næst efter denne, nemlig om den spanske Handelstraktat. Det er dog indlysende, at dette er i den Grad indgribende i disse Forhold, at det vil være rigtigt, at have det Første klareret, før man tager fat paa det Næste.

Tauber: Ganske sikkert kan nærværende Lovforslag og i det Hele Lovforslag om Anlæg af Frilager ved Kjøbenhavns Toldbodplads meget godt vedtages, uden at der tages Bestemmelse om en Frihavn i Forbindelse dermed, men at disse to Sager staa i Forbindelse med hinanden, fremgaar blandt Andet af Motiverne til Lovforslaget, hvor Regjeringen netop begrunder den Indskrænkning, den har gjort i Forslaget, som det nu foreligger, i Sammenligning med tidligere Forslag, derpaa, at der muligvis kunde i en nær Fremtid blive Spørgsmaal om Tilveiebringelse af en Frihavn ved Kjøbenhavn paa et passende Sted. Naar der altsaa spørges om, hvorvidt vi skulle kjøbe disse Grunde i den Hensigt at anlægge et Frilager der, maa vi gjøre os det klart, hvorvidt vi ville kunne nøies dermed, idet vi efter Regjeringens egne Motiver ikke vilde kunne nøies med denne Plads til et Frilager, dersom der ikke kom en Frihavn. Disse to Spørgsmaal staa altsaa i en albeles bestemt Forbindelse med hinanden, og Regjeringen har selv i sine Motiver sat dem i denne Forbindelse. Der er ogsaa en anden Grund, hvorfor der er Marsag til at tage Spørgsmaalet om en Frihavn under Overveielse. De, som ønske at gjøre saa lidt som muligt i denne Retning, have Tilbøielighed til, i alt Fald ofte, at sige, at vi kunne nøies med et Frilager; derved vilde Trangen være tilfredsstillet. Paa denne Maade vil man slippe bort fra Frihavnen. Men det er en Side af Sagen, som Udvalget ogsaa bør tage under Overveielse.